

[POSKORUPIĆ SIĘ *vb pf*

3 sg fut poskorupi się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Powlec się, pokryć się skorupą: A gdy tego [*tj. kandyzowania brzoskwiń*] po trzy álbo cztery kroć vczyniŕz/ á iże ŕie po ŕkorupi/ chowayże ie ták ná žimę/ á będą koŕztowne. *SienHerb* 534a; Iako iáie vczynić więćźŕze niź cźłowiecźa głowa: [...] Warz ie [*jajo*] zász znowu/ áź teź y białek ŕtwardnieie/ Potym ie ták poŕkorup/ ony ich ŕkorupy pochedoźywŕzy potłucz na miáŕki proch wmoz on proch thegy [!] ocet [...] / az ŕie roŕtopi/ bierzyŕz pędzlikiem octu onego/ a pomázuy onego iáia warzonego wŕzędy wkoŕo/ wloź go potym w žimną wodę/ wnet ŕie poŕkorupi [...] á będzieŕz miał iáie lámorodnemu podobne. *SienHerb* 610a (*Linde*).

Formacja współrdzenna cf POSKORUPIĆ.

KO